

[Kaj Poulsen]

ikke ret gerne være sådan, at man i ILO begyndte at betragte Danmark som vaneforbryder på dette område.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg tror, jeg skal begynde dér, hvor hr. Kaj Poulsen, om jeg så må sige slap, for at gøre den ende færdig. Sandheden er nemlig, at vi har stillet ikke alene spørgsmål nr. 3 og nr. 27, vi har også stillet spørgsmål nr. 30, og det er der også kommet svar på. Deri henviser man igen til svaret på spørgsmål nr. 27. I resten af besvarelsen siger ministeren nemlig, at der endnu ikke er udarbejdet regler på dette område, at reglerne først skal træde i kraft senere på året, og at arbejdsmarkedets parter vil blive inddraget i udarbejdelsen af dem. Det synes jeg selvfølgelig er en god idé, og ved den lejlighed vil man også kunne få en debat om Danmarks forpligtelse efter konvention nr. 88. Det håber jeg vi vender tilbage til, sådan at ministeren, selv om det bliver midt i ferien, vil sende et eller andet ud til Arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer, så de kan se, hvad der sker på området. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at det selvfølgelig er vigtigt, at vi overholder de konventioner, vi har ratificeret, men jeg synes nu også, det er lidt vigtigt, at vi overholder almindelig sund sans, og det kniber det med i dette forslag bl.a. på grund af det, der står i de bemærkninger til lovforslaget, som hr. Kaj Poulsen allerede har omtalt. Der står bl.a., på hvilke områder man vil indføre brugerbetaling for arbejdsformidlingen, nemlig at det kan være tjenere, lærervikarer og pædagogvikarer m.v., går jeg ud fra. Men hvis man ser nærmere på det og ser på forslaget som helhed, som handler om afbureaukratisering og forenkling, så kan jeg ikke begribe, at man har fået Fremskridtspartiet med på, at den ene offentlige kasse nu skal til at udarbejde en hel masse for at betale penge over i den anden offentlige kasse, fordi lærere, pædagogmedhjælpere, som oftest jo er ansat af det offentlige, men i kommunerne. Det vil altså sige, at nu skal man virkelig til at være smart inden for det offentlige og tage fra den ene kasse og lægge over i den anden, og dermed følger altså noget papirarbejde.

Jeg mener, det er mildt sagt tåbeligt, for jeg synes ikke, man bruger sin sunde fornuft, når man på denne måde skal til at føre penge og

yderligere papirer over mellem kommune og arbejdsformidlingen. Derfor vil jeg opfordre ministeren til i al venlighed, når man nu alligevel skal se på spørgsmålet om overholdelsen af ILO-konventionen, være så venlig også at se på dette spørgsmål.

Jeg kan måske også opfordre hr. Glistrup til at være medvirkende til at få arbejdsministeren til at se på, om det nu er betimeligt og i overensstemmelse med sund fornuft, at man skal til at lave det på en så bureaukratisk måde, for det er virkelig en bureaukratisk måde, og SF støtter ikke bureaukrati for bureaukратиets skyld, men kun dér, hvor der er fornuft i at have det. Jeg appellerer altså til, at man overvejer det én gang til. Jeg synes i alt fald ikke, det er fornuftigt. Det er ikke derfor, vi ikke har stillet ændringsforslag om, at brugerbetalingen på dette område skal gå ud af forslaget, for vi har fået præciseret nogenlunde, hvor det er, man vil indføre brugerbetaling. Men hvis dette, at den offentlige sektor indfører brugerbetaling på dette område, medfører, at man skal gå fra den ene kasse til den anden kasse inden for det offentlige system, synes vi simpelt hen, det er tumpet, og så bør vi efter min bedste mening stille et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, der siger, at det med brugerbetalingen også må gå ud.

Men det afhænger fuldstændig af ministerens besvarelse her. Hvis vi kan undgå, at der skal føres penge over fra kommunekassen til arbejdsformidlingssystemet og omvendt, hvor der er tale om de grupperinger, som står her i forslaget, og hvis vi altså er tilfredse med det svar, vi får fra ministeren, vil vi selvfølgelig ikke bede om at få yderligere ændringsforslag.

Derfor appellerer jeg også til hr. Glistrup, som jeg jo kender som én, der ikke synes, man skal lave papirusseri – i alle tilfælde ikke, hvor det er unødvendigt.

Det andet, jeg skal sige, er følgende: Forslaget som helhed kan vi stemme for, under forudsætning af at vores ændringsforslag bliver vedtaget. Det sælges under overskriften »Afbureaukratisering«, men det betyder altså ikke nogen direkte afbureaukratisering. Man flytter noget fra det ene område til det andet, og for min skyld må man gerne flytte lidt rundt på kursusnævnet, og for min skyld må man også gerne tage ud, at arbejdsformidlingen skal have opgaver i forbindelse med udvandring, for det